

KALLID SÕBRAD,

Kui ma täna välja vaatan (1.4.2011), näen ikka veel palju lund, aga ma loodan siiralt, et siis kui teie seda uudistelehte loete, on lumi juba kõik sulanud.

Jah, meil tuli pikk ja külm talv üle elada koos elektrikatkestuste ja lumehangedega, mis tegid eriti jõuluajal meie teed läbipääsmatuks. Kõigile meie autodele meeldis vähemalt üks kord kraavi sõita, sest see on väga lihtne: teed on kitsad ja kraave pole paksu lume all näha.

Südame tegi soojaks, et alati olid teised autojuhid kohe peatumas ja kraavist välja aitamas.

Lumehanged muutsid iga uue lumetormiga jälle oma vormi ja nii muutus ka meie maastik majade ümber ja pidime näiteks kaua aega otsima, enne kui Tamme maja kanalisatsioonikaevu kaane meetri kõrguse jäätunud lumehange alt üles leidsime. Praegu on lumi karjamaal nii kõvasti jäätunud, et sinna peale saab mõnusalt kõndima minna. Ilus lainetav valge aed on meie maja taga, peites veel kenasti seda, mis metssead enne lume tulekut ära teha jõudsid.

Kui kevad siis tõesti kord saabub, ootab meid väga palju tööd.

Kirjeldan lühidalt, mis meil viimase poole aasta jooksul toimus:

Mardilaat, Rapla jõululaat, kus Eve Kislar aitas meie küünlaid müüa.

8. detsembril toimus Pahklas ümarlaud konverents „sotsiaalsest talupidamisest”.

Jõulud: 2 korda esitasime jõulunäidendit.

Jõulude Pühade Ööde tähistamine savitööde, kunsti ja Kaspar Hauser'i teemaga.

Põllumeeste koosolek Soomes. Claudia võttis osa, Vova ja Urmas vaatasid Soomes ringi.

Jaanuaris väljasõit opereti „Silva” etendusele ja muusikal „Minu veetlev leedi” märtsis.

Küünlapäeval küünalde tegemine Tallinna lasteaiastega ning Vidruka Kooli ja Haapsalu Sanatoorse Kooli noorte ja töötajatega.

9. veebruaril tantsupäev Raplas koos Vahtra keskusega.

Muusikaseminar Svetlana Küläs Venemaal märtsi alguses.

Vastlapäeva pidamine koos Kati Koduga.

Külalised:

Pühade ajal oli meil külas Andreas Rootsist ja Silja Saksamaalt. Louise tuli ka mitmeks nädalaks ja aitas meid palju piimaköögis ja laudas.

Jaanuari lõpu poole tuli Nil, üks mees Katalooniast, meile kaheks nädalaks appi.

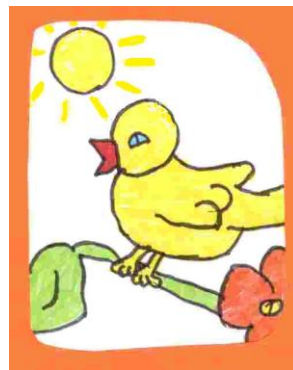
Veebruaris tuli siia Vivien, üks saksa vabatahtlik Svetlana küläst, kes ootas oma uue Venemaa viisa saabumist. See aga võttis aega ja nii sai ta sel ajal meid väga palju aidata. Märtsi lõpus tuli meile kuuks ajaks Stéphanie Prantsusmaalt, sest ta tahtis vaadata, kuidas meie piimaköögis tööd tehakse. Ta aitab ka töökodades. Olime väga õnnelikud, et need toredad inimesed just siis meile saabusid, kui me neid kõige rohkem vajasime.

Seminar:

Camphilli Põhja regiooni koosolekul otsustasime, et tuleb jälle uus seminar kaastöötajatele. Kõigil, kes on vähemalt aasta ühes Camphilli Küläs töötanud ja on planeerinud kauemaks jääda, on võimalus sellel seminaril osaleda. Seminar kestab kolm aastat, aga on võimalik ka ainult üksikutel kursustel osaleda. Neli korda aastast toimub üks neljapäevane kursus. Teema, mis läbib kõiki kolme aastat, on Karl König'i külaloengud. Peale diplomitööde esitamist antakse ka diplom. Kui soovite saada rohkem infot, küsige Katarinalt.

Kaastöötajad:

Merle lahkus isiklikel põhjustel ja tema lapsed Saaremaal on nüüd rõõmsad, et vanaema saab väikeste eest hoolitseda.

Eve Veebel, kellega saime esimest korda kokku Rapla jõululaadal, tundis huvi meie küla vastu. Tema käib nüüd 4 päeva nädalas Kohilast siia piimakööki ja kudumistöökotta tööle.

Vabatahtlikud:

Vabatahtlikele Eestist või välismaalt on meil siin pakkuda veel mõned vabad kohad ja võimalust elukogemuste võrra rikkamaks saada. Soovitav oleks tulla vähemalt aastaks. Suvel on ka võimalus tulla paariks nädalaks suveabiliseks.

Remont/ehitus:

Vova oli sügisel väga mures, kuidas talvel põhupakid kätte saab. Ja tal oli õigus, sest talvel ei pääsenud enam keegi lumisele põllule põhupakkide juurde. On ikka väga suur vajadus põhu- pakkide hoidla järele. Loodame, et sellel aastal saame ka rahalist abi heina- ja põhuhoidla ehitamiseks.

Mitmed meie elumajad vajavad hädasti remonti. Külmalvetuul näitas, kus on nõrgad kohad. Kas oleks keegi, kes saaks meid aidata rahaliselt, projekte kirjutades või oma kätega ?

Laulame jälle kevadlaule ja rõõmustame särava päikesevalguse üle koos lindudega, kes juba kevadiselt hõiskavad. Kaarel ja Jevgeni nägid ka luiki ja kurgi lendamas. Ka hanesid olen juba näinud. Kevad on käes!

Täna oli kõige soojem päev sellel aastal. Lumi hakkab nüüd tõesti sulama (2.4.2011)

Soovime teile ilusat kevadet ja häid ülestõusmispühi!

Katarina

TENOR CHROTTA

Rohkem kui kaks aastat tagasi Martin Phieler Saksamaalt Landstuhlist andis meile raha, et saaksime osta muusikainstrumente. Enne jõule saigi uus chrotta valmis. Selle ehitas meie soovide järgi ja suure armastusega Toomas Marga. Uus chrotta on ilus pill, millel on soe kõla. Jevgeni nüüd harjutab sellel mängimist. Uus pill on palju suurem, kui see chrotta, millel ta varem mängis.

Suur-suur tänu Martin Phielerile ja pillimeistrile!!!

JEVGENI JA KATARINA

Meie kevadpüütoimub sel aastal

1.maail kell 12.00 Miiikaeli saalis.

Peale kevadkontserti ootab rootsi laud ja siis palume kõiki vestlusringi, kus soovime teiega oma rõõme ja muresi jagada.

JÕULUNÄIDEND

Meil oli tore näidendimäng. 17. detsembril tulid vaatama Hilariuse kool Tallinnast ja Vahtra Keskus Raplast. Saali taga olev ruum oli külm. Seal ei saanud riideid vahetada. Pidime saalis kostüüme selga panema. Mina olin Maarja ja Jevgeni oli Joosep. Malle oli ingel, Merle oli tähelaulja. Katrin oli karjane. Inge oli karjane ja Claudia oli karjane. Vana Krispus oli Johannes. Peremehed olid Andres ja Louise, Kaarel ja Kristiina ja Franziska. Pilli mängis Katarina. Ta juhendas ka näidendit. Pärast läksime Vikerkaare majja kohvipausile. Hilariuse kooli lapsed tegid küünlaid. Pärast seda tegid Vahtra omad küünlaid. Kutsusime Vahtra Keskuse inimesed Tamme majja sööma. Pärast nad läksid Raplasse tagasi. Ühed läksid autoga ja teised läksid rongiga.

19. detsembril esitasime näidendit ka naabritele, vanematele ja sõpradele.

KERSTI KISLAR

UUDISED KÜÜNLATÖÖKOJAST

Esimesed uudised nagu juba öeldud eelmises uudistelehes, on meie uued hinnad. Mitte ainult eurodes vaid ka natuke kõrgemad, kui varem. Ma loodan, et meil õnnestub küünlahindu nüüd mitu aastat sellel tasemel hoida ega pea neid jälle järgmiste aastate jooksul tõstma.

Järgmised uudised on natuke rohkem kliendisõbralikumad: meil on uued vormiküünlad. Vanu mudeleid teeme küll ka veel, aga mul tekkis tunne, et vanad vormid ei olnud enam nii populaarsed. Paljud mesinikud õppisid meie käest ja teevad nüüd ka ise vormiküünlaid. Mõnda aega ei saanud ma aru, miks inimesed enam meie kuuski ei osta nii hästi kui varem. Siis märkasin ma poodides täpselt meie hinnaga kuuse vormiküünlaid, aga teiste firmade poolt tehtud. Nii otsustasimegi uued vormid osta. Loodame, et nad ka teile meeldivad. Me ei ole veel jõudnud nii palju teha, et neid juba küünlanimekirja panna. Aga kes tulevad meile külla või kes ostavad meie küünlaid Mardilaadal, neil on võimalus midagi uut valida. ☺ Roosipall, kaks uut käbi (keskmise ja suur), väike lill ja kuu, mis mõlemad ujuvad vee peal, ja jõulusõpradele teeme vahast jõulupildi (see ei ole küünal). Teeme ka uut lauaküünalt: see on sama jäme kui jäme küünal, aga kaks korda pikem - 30 cm.

Kui teil on soove küünla vormi või suuruse suhtes, palun öelge meile. Loodame, et olete ka edaspidi meie mesilasvahaküünaldega rahul. Meie omalt poolt püüame teha häid küünlaid, mis põlevad kaua ja rahulikult, et teie ootusi täita.

Ka meie aastaaruandest võib näha, et meie küünlakliendid olid eelmisel aastal väga tublid ja ostsid palju küünlaid.

Küünlatöökoja meeskond ja Katarina

MUUSIKASEMINAR VENEMAAL

3. -7. märtsini olime Jevgeni, Katarina, Merike, Malle ja Vova kutsutud Venemaale, Svetlana Camphilli Küla, et muusikaseminari anda. Peale meie osalesid veel 5 inimest Soomest ja 20 Svetlanast.

Meie sõitsime sinna bussiga. Soomlased sõitsid rongiga.

Neljapäeva õhtul saabusime pärast pikka reisi. Peale õhtusööki olime kutsutud Serafimi majja lauluõhtul osalema. Seal lauldi Svetlana juhatusel vene laule.

Reede hommikul hakkas muusikaseminar. Katarina juhatusel mängisime pille: kivid, puu-pulgad, pilliroog, raudkepid, kandle ja Choro'i kõlapulgad. Kuulasime, kuidas need pillid kõlavad, kui kaua nad kõlavad ja kui tugev see helin on. Õppisime pillidega mängima ja tegime pilligrupid. Need grupid valisid juhi, kes juhendasid pillimeeste improvisatsiooni. Nii

saime suure orkestriga mängida. Pärast kohvipausi laulsime Dostojevski majas. Ja pärast lõunat mängisime pillidega ja laulsime korraga. Laulsime soome, ladina ja eesti laule. Svetlanaga harjutasime ka Mazlenitsa laule. Nii tegime laupäeval ka. Pühapäeval harjutasime ja andsime õhtul veel kontserdi neile, kes ei saanud seminaril osaleda.

Mulle meeldis väga niimoodi teiste inimestega koos musitseerida.

Reedel, siis kui teised läksid ratsutamas, aitasin mina Sergeil kivisütt majja panna. Õhtul istusime soomlastega koos Nansen'i majas ja jõime teed ja mängisime memorit.

Laupäeva õhtul hakkas tuiskama. Pühapäeval oli õues vaja palju lund lükata. Õnneks tuli lumesahk ja aitas lükkamisega. Pühapäeva hommikul oli hommikukogunemine ja pärast lõunat toimus Mazlenitsa (vastlad). Me mängisime võistlusmänge: köievedu, üle köie hüppamine, käsikäru, kotihüpped ja kolmejala kõndimise võistlused. Mängisime õues. Need, kes kaasa ei mänginud, hakkasid tundma, et külm oli. Siis oli hea süüa sooje pannkooke ja sooja teed juua.

Boris oli ettevalmistanud ühe põhust kuju, kes seisis kelgu peal. Me tõmbasime ta nüüd majadest eemale ja laulude saatel pani Boris ta põlema. Nüüd oli talv ära põlenud. Kevad sai alata. Päike paistis küll.

Esmaspäeval hakkasime jälle ära minema. Mina kinkisin Sveltana külale veel eesti sokolaadi.

Boris viis meid Sankt Peterburi Baltiski vaksalisse, kust meie buss väljus mõni tund hiljem. Mallele, Merikesele ja Vovale oli see esimene kord Venemaal olla.

Õhtul saabusime Tallinnasse, kus Katrin meid juba bussiga ootas.

JEVGENI JA KATARINA

Inimestele meeldisid need laulud, mida me laulsime ja nad mängisid nende laulude järgi. Kui inimene laulab ja mängib, siis ta särab rõõmust. Nad olid musitseerides nii rõõmsad ja säravad. Iga kord, kui nad tundi tulid, tahtsid nad väga hea meelega osaleda.

Reedel saime – Merike, mina ja Vova – Elena abiga hobusega ratsutada.

Vabal ajal lasime pesumasina kaanega mäest alla, meil oli nii lõbus. Juba Svetlanasse saabumise ajal nägin rõõmuga, et seal oli mägi. Seal me siis alla lasimegi.

Venemaal on kõik teistmoodi kui siin. Nendel on laut. Lauda vastas on heinaküün. Piimaköök on ka laudas. Laudas oli väga soe. Vasikaaiad olid eraldi pandud. Suur pull oli ka. Ta oli lehmade kõrval ketis. Me käisime ka orikat ja kolme emist vaatamas. Sergei näitas meile küla. Pagaritöökoda nägime ka. Nad tegid seal kukleid. Õhk on ka teistmoodi kui siin. Seal on teistmoodi kliima. Peterburis olid teed nagu sillad, millel on laevakuju. Peterburis nägime kivimaju, mis nägid välja kui vanaaegsed lossid. Mina, kes istusin bussis, olin vaimustatud sellest, mis õues toimus.

Lõbus reis oli.

MALLE

MINU KOLIMINE

Mina ootasin, et saan Tamme majja kolida. 1. detsembril kolisin ma koos oma kassiga Tamme majja. See maja on suur. Ma aitan majas palju. Küpsetan leiba ja teen kukleid. Ma teen kolm korda nädalas lõunat. Mina olen oma majaga väga rahul. Eelmine maja oli minu jaoks natuke igav, kuna mul ei olnud seal eriti palju kohustusi.

KRISTIINA

PUHKUS IMASTUS

Peale jõule olin ma kutsutud Imastusse külla. Heli kutsus mind. Mina olin temaga koos samas rühmas, kui ma veel Imastus elasin. Heli elab ikka Imastus ja tema elab nüüd kolme tüdrukuga koos korteris. Ma sain seal hästi puhata, aitasin ka koristamisel kaasa ja käisin sõbranna Ainol külas. Kui läksin, oli lumetorm, aga pääsesin hästi kohale. Tapal käisin juuksuri juures. Ta tegi mulle jõululingituseks soengu. Kõndisime koos Heliga jalgsi Tapale ja tagasi. Hommikul jõime koos kohvi. Kõpsetasime pannkooke ja käisime Imastus ringi. Kohtusin paljude vanade tuttavatega. Aprillis lähen uuesti. Siis on Helil sünnipäev.

KERSTI SMID

LAMBAD, VASIKAD, KANAD JA SEAD

Sügisel, kui lumi oli juba maas, tõid Tiit ja Pille 8 lammast. Nüüd elavad nad laudas, seal taga pool, kus hobuse aed oli. 3. veebruaril, see oli neljapäev, sündisid kaks lambatalle. Õues oli tuisune ilm. Külma oli. Järgmised lambatalled sündisid minu sünnipäeval. Üks oli hall, teine valge. Need on nii armsad. Nad jooksevad ringi, välja ja jälle tagasi. Nad on väga armsad ja pisikesed. Veel sündisid kaks lambatalle, üks must tuli 19. märtsil ja 20. märtsil, Kristiina sünnipäeval, sündis teine, valge lambatall.

6. märts, see oli Tiiu sünnipäev, sündis üks pullvasikas laudas. 15. märtsil, Katrini sünnipäeval, sündis veel üks pullvasikas, ja Katrin andis talle nimeks Jakob. Iga nädal tuli uusi loomi juurde.

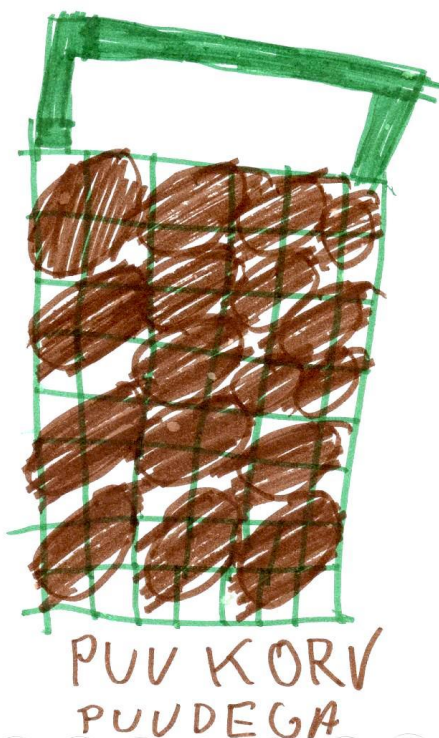
Külm talv oli. Panime radiaatori kanalasse. Alguses kanad veel munesid, aga veebruari kuus nad enam ei munevad. Nüüd hakkab õues soojemaks minema, ja kanad käivad mõni päev, kui päike paistab, õues ja munevad jälle. Eile andsid nad 20 kodumuna.

Terve talve jooksul, kui ei olnud liiga külm, puhastasid poisid vilja või tegid küttepuid. Nüüd on nad jälle ka puid saagimas ja lõhkumas.

Me sõime oma viimase sea ära veebruaris ja 6. aprillil tulevad meile jälle uued põrsad.

MALLE

MAARJO UUDISED

Leidsin tantsupeolt sõbranna: Pille. Mulle meeldib käia igal üritusel. Mina alustasin koos Katarinaga muusikatunnis käimist ja alustasin ka küünalde tegemist. Katarina on väga tore muusikaõpetaja. Mulle meeldib temaga koos laulmas käia. Puutööd teen ma ka.

Kudumistöökojas kraasin Marguse eest lambavilla. Pille tõi meile 8 lammast ja üks poegis 2 talle. Kersti on ka nii hea sõber. Mina olen ise rahul oma majaga. Meie majast kolis ära Kristiina koos Mikuga. Kohe tuli Miku asemel lauda kass Silja tädi. Minu ülesandeks on teha puhtaks tema liivakast.

Olen kolm korda nädalas köögis. Teen ise iga kolmapäev suurele perele süüa – Tobiase ja Männi majale.

Mallega käin ma õhtuti vahel laudas ja joodame pullid ära. Käin ka laulmas ja külakoosolekul ja mänguõhtul ja piibliõhtul.

Meil tulid kasutusele Eurod.

MAARJO

ÕPETAJA RÕÕMSAD TUNNID

Meil on uus õpetaja. Tema nimi on Katrin Kirsipuu. Me tunneme teda juba hästi. Kui tema tuleb, siis tulevad alguses kõik kokku ja kuulavad, mida ta meile ravimtaimedest või puudest räägib. Kui see ära lõppeb, siis on minu ja Urmase tund, pärast tulevad Maarjo ja Jevgeni, siis Ants ja Marek, siis Kristiina ja Kairi. Merike, Andres, Inge, Kersti Kislar ja Piret käivad ka tunnis. Katrin õpetab meid kirjutama ja lugema ja uusi rahatähti tundma. Mina sain õpetaja käest viie, sest talle meeldib minu käekiri.

Katrin käib meil igal reedel.

MALLE

ANDRESE ÕPETAJAD

Mina tahtsin hakata ise kitarri mängima. Tahtsin proovida, kuidas välja kukub. Katarina on minu kitarriõpetaja. Ma käin iga nädal kaks korda tunnis. Nüüd harjutame juba kolme lugu. Kevadpeol esineme koos Mallega.

Reedel käib õpetaja Katrin Kirsipuu. Tema õpetas mulle kalendri tegemist. Ta õpetab mulle ka matemaatikat. Katrin Pedaste õpetab mulle kirjatehnikat. Reedeti on meil alati ka artiklite kleepimine vihikusse.

Reede õhtuti on Männi majas õhtusöögiks pannkoogid ja mina küpsetan alati pannkooke. Pannkookide küpsetamist õppisin ma Claudialt.

Igal pühapäeval, esmaspäeval ja teisipäeval aitan ma lehma lüpsma. Lüpsma õpetas mind ema juba siis, kui ma veel kodus elasin.

Esimese leivataigna tegin koos Anneliga. Nüüd on mul retsept ka olemas. Saiakesi oskan ka teha.

Me käisime Tallinnas teatris „Minu veetlevat leedit” vaatamas. Nüüd tahan ma õppida sama peenelt rääkima. Veel tahan õppida arvutit tundma. See on minu sünnipäevasoov. Minu sünnipäev on aprillis.

ANDRES

SILVA

PAHKLAKÄIB ESTONIA TEATRIS

Jaanuaris käisime Tallinnas operetti „Silva” vaatamas. Algas stseeniga kohvikus. Nad vaidlesid seal, kes saab Silva endale. Nad põhiliselt laulsid ja tantsisid. Isa ei tahtnud, et tema poeg

selle noore tüdrukuga abielluks. Toimus palju arusaamatusi ja muid muresid, nalju ja seiklusi, aga lõpuks sai ta oma Silva endale. Etendus kestis kolm tundi, mitme vaheajaga. Väga ilus oli. Sai palju nalja.

SILVA

KERSTI KISLAR

Käisime muusikali MINU VEETLEV LEEDI vaatamas. Seal nad tantsisid. Õpetaja oli ja õpetas daamile: „Hispaanias on hooti suured vihmahood” ja „tassike teed”.

Pärast pidu daam sai vihaseks ja viskas oma õpetajat sussidega vastu pead. Lõpuks õpetas õpetaja ema õpetajat ka.

Lilletüdrukust sai peen proua, kes istus diivani peal koos mehega.

Oli väga lõbus muusikal.

INGE

MEIE AADDRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.
Rapla maakond
79742, Eesti/Estonia

TELEFONID: (372)48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja

FAX: (372) 48 97 231

E-mail: pahklack@hotmail.ee

Koduleht internetis: www.pahklack.org

ANNETUSED:

- AS SEB pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA
- Spendekonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF

